

למקוב אמר לי שמצד הסורים יש ערנות אוירית. סילונים עוברים
בבוקר ולפנות ערב לאורך הגבול שלנו - אבל בצד הסורי. הרושם הוא כי אין
מצרים פעונינת עכשיו בניפוח העניין. עד יום ד' לא יעברו, אבל הלילה
ינסו חומר הנפץ. יחכו עד עוד יומים עד שהמדידה שלנו היגמר.

שני הנהגים בחבל לכיש - אחד פמושב לכיש והשני טרמפיסט. נהרגו
ע"י ירדנים שארבו להם. ניסו לקחת הג'יפ, אבל כנראה נחלקלע והציתו
אותו באמצע. העקבות חובילו עד 3 קילומטר מהגבול. שם מהחילים טלעים
ואין סימנים. עד עכשיו היו יחסים טובים עם הלביון ומנעו הקריות.
אמרחי שאין לנו עניין לפחות עכשיו חזית שניה, אבל ישימו מארכים.
חיים סבור שהרוצחים הם פלסטינאים מכפר אודנא.

7.4.58, יום ב'

היה יום גדוש - אורחים וחברים. בבוקר טלפנו לי כי בודרוב רוצה
לראות אותי. קבעתי לו שעה 4 אח"צ. בעכר בא תקוע ומסר לי המסקנות
שטיכמו על השיירות להר הצופים: ממוצע של שלוש שנים - במלש, חמר (אסלט)
מסמרים ועוד. מליגט רוצה לחוציא מהממוצע סלוח אחד מיוחד של יוני 1957.
אורוסיה דורש שפליג: ילווה אותו כבקורו להר הצופים. מתי וחיים מסכימים
לכך, אבל הכינו פרטי הכיקור שלו. אורוסיה החזיב להעלות ציוד רטואי.

עכשיו הוא מפריד בין רעואום ובין ציוד רעואי (שלאן נהחיים, מנורות ועוד). גולדה עומדת על ציוד רעואי. ואשר לגנרטור נוסף - עומד אורוטיה על החלפת הגנרטור בהרט, מעולה. אנחנו רוצים גנרטור נוסף של זינל. הטרשילד לדברי הקוע החייב על גנרטור במכתב אלי, אבל בדקתי הסכתב ולא מצאתי החייבות כזו.

ברבע אחרי 11 באו אורוטיה ולליב הטויצרי. אורוטיה רצה אתמול את ריפעי. לדעת אורוטיה רוצה אורוטיה בעקס ובקיום ההסכת. אורוטיה טוען לבני הגנרטורי הגנרטור הישן שנמצא בזה הצוטים צורך 10 ליטר לשעה, הגנרטור החדש שהוא מוכן להעלות בטקום ויטן צורך רק 1.18 ליטר לשעה. הוא טוען שאין לטנות אף פטיק בהסכת, אבל על או"מ להכטיח שאין במסלוח חומר מלחמתי. ביקטחי שיעבור על ורטימה זהוגה לו ויאכר מה חומר מלחמתי ומה אינו. אורוטיה רוצה לנסוע טוב לרימאי ולהגיד לו מה שהוא מוכן להרשות ומה שאינו מוכן. אטרחי לו שזה מתנגד להסכת. יותר ממכטיק. לפי ההסכת רק או"מ אחראי למסלוח שלנו. אורוטיה כאילו הסכים לדברי, אבל בכל זאת הוא רוצה להרביע את רימאי.

בעירק יתקיימו בחירות חדשות למרלכטנז וזה יתכנס ב-10 במאי, יהיה אז של חוץ חדש, ובט בירדן ובט בעיראק יהיה טכטלה חדשה. רימאי כנראה יהיה אז סגן רה"מ המאוחדה. אולם כל חלק יהיה אחראי לקצרים ולהתחייבויות הבינלאומיות שלו ירדן על שבח"ג, עיראק - על בריח בגדד.

אורוטיה כהנגד למסלוח סולמוריק אסיד בעריטים של "דיזנשקטנט" ומטכרים וחלקי חילוף לכנעוליים בלי בדיקה. אורוטיה הודיע שיאטר לרימאי שהוא אחראי למסלוח.

אכלו אתנו צהרים ונסעו בשתיים וחצי.

- בארבע הגיע בודרוב בלויח קלימוב. הביא לי אגרת מתרושטוב מיום 3 באפריל - נגד ניסויים אטומיים. אמרתי לבודרוב שיש להרחיק לכת: לאסור מלחמות בכלל ולפרק כל נשק בכל הארצות. בודרוב היה גם חביב. הביא לי ספרי מרכס ואנגלס שהסרו לי. סלגרף למוסקבה וקיבל אותם בדואר. שנים חס הוצאה חדשה משנת 1954 (היאוריות של ערך נוסף, כרך 4 של "קפיטל"). הראיתי להם המשק והבנסחי אותו לחדר האוכל, הראיתי לו מלאכת השטיחים ונחתי לו מחנה שטיח אחד, ששילמתי עבורו לשק 18 ל"י.

- ברבע אחרי חמש ישיבה עם מזכירות המשק / עורך, יחיאל, ארונצי (הושע). הרצוב והמוטל הצבאי. הבידווים הוצאו מטבח שדה בוקר ונמצאים בין באר שבע וחל ירוחם. קיבלו הטכונט שלי שהמטק יודיע למטטרה כי חבדווים מטטו כמה פעמים במרעה שלנו וכל הנסיונות להבריה אותם לא הועילו, ולבסוף נאלצו לירות באויר, ולצערנו נפגעו כמה עזיט וכבשים. בזה יחוסל הסכסוך. לאידש לכה ינחן מיצוי במסטר גמלים שיהיה לצבא.

- בטש וחצי בא אצלי בית אט. הקמת מפעל הנחושה בחמנע היגמר בעוד חדשיים, אבל מחחילים כבר בהרצה ובמתנעה. בהקמת המפעל עבדו כחמש מאות פועלים, בחפיק נחושת רק כ-250. חלק מהפועלים נבחרו עוד ע"י בית אשנ. התקציב שהוגש ע"י בודנקין על חקמת המפעל היה 14 מיליון, למעשה זה עלה 19 מיליון ל"י. יש בוודאות 150.000 טון נחושת. מחיר הטון עכשיו 430 דולר. אולם המפעל היה מבוסס על 600 דולר הטון. המחיר הנחושה בעולם ירד, אך בית אש סבור שיגיע שוב ל-600 דולר (היה בקודם למעלה מאלף). עד עכשיו

המפעל היה כסוף למחצבי ישראל, סבראשו עומד בודנקין, איש סו"ב. בועד
הפועל של המועצה יושבים: וילנציק, בודנקין, פרמינגר, גלברט (מטנה מנהל
במשרד הפיתוח, היה מקודם במשרד הבריאות). פיטרו אח בית אש עוד לפני
גמר הקמה המפעל בבלי לחכות אפילו לבוא מנהל חדש שלא ימסור העבודה.
האחראי לכך לדעה בית אש בודנקין. מדוע? אינו יודע הסיבה. בית אש דרש
יותר עצמאותלמפעל, ולא שהמקידות יבואו סח"א. חכמהל שנחקבל הוא ברוך
עמיר, מי יהיה סגן מנהל תה"ל, לא מהנדס.

בית אש קובל על עצט הסטורין וגם על צורתו. יחסיו עם העובדים
היו טובים, לא ידעו ואיך יכלו לדעת? שהוא לא בטוגל לנחל גם המפעל
בהפקתו. גם עמיר אינו מהנוס. בלסוב אף טעם לא דיבר עם בית אש. הוא
יושב באילת. הוא מהמרמר הלפתות לא הציעו לו עבודה פיתוח אחרת. הוא
עשר שנים עובד לפיתוח הנגב.

איני מכיר את בודנקין, אבל אומר על כך עם בנטוב.

הביא לי חומר מסה"ח ושאלה טגולדה: שנער עורך מסיבה ליום
העצמאות... עד כה נהג להזמין רק דיפלומטים זרים. שואל אם להזמין גם
גרמנים, עניהי בהיוב.